

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå.*Spørgsmål 3:*

Vil låsesmede kunne omfattes af en autorisationsordning?

Svar:

Spørgsmålet om en autorisationsordning for låsesmede har tidligere været drøftet i folketinget i marts 1979 og april 1980 på grundlag af et forslag til folketingsbeslutning. Der henvises herom til Folketingstidende 1978-79, sp. 7501-7517, og 1979-80, sp. 8078-8088. I et svar til folketinget i april 1983 gav jeg endvidere udtryk for, at der efter min opfattelse ikke ud fra politimæssige grunde var behov for en lovgivning om autorisation af låsesmede, se spm. nr. S 950, Folketingstidende 1982-83, sp. 9601-9602.

Som det fremgår af de nævnte drøftelser og svar, havde politiet på daværende tidspunkt ikke kendskab til kriminalitet, som blev begået af personer med tilknytning til låsebranchen. Justitsministeriet er ikke siden kommet i besiddelse af ændrede oplysninger på dette område. Kriminalpræventive hensyn kan derfor fortsat ikke begrunde en autorisationslovgivning for låsesmede. Hvorvidt der ud fra andre synspunkter, herunder faglige, forbrugermæssige eller erhvervsøkonomiske hensyn, er behov for en sådan lovgivning, er justitsministeriet ikke i stand til at vurdere. Dette spørgsmål bør derimod snarere overvejes i lyset af en mere generel vurdering af behovet for erhvervsregulering, og langt de fleste af de eksisterende autorisationsordninger henhører under industriministeriet.

Den foreslåede lovgivning om vagtvirksomhed er bl.a. begrundet i, at der fra samfundets side ud fra kriminalpræventive og politimæssige synspunkter knytter sig en væsentlig interesse til den virksomhed, som vagtselskaberne udøver. I sammenhæng hermed er det tillagt afgørende betydning, at vagtselskabernes virksomhed på grund af sin art og funktion indtager en særstilling i forhold til andre dele af erhvervslivet, idet der

udføres opgaver, der kan minde om eller forveksles med politiopgaver.

Lovforslaget om vagtvirksomhed er udarbejdet primært ud fra denne synsvinkel, og det vil således under alle omstændigheder ikke være hensigtsmæssigt, at en eventuel lovregulering for så vidt angår låsesmede inddrages under lovgivningen om vagtvirksomhed. Blandt andet er det sandsynligt, at der måtte fastsættes helt andre krav til uddannelse, uniformering, legitimation og udrustning end dem, der forudses fastsat efter lovforslagets § 8, jfr. herved besvarelsen af udvalgets spørgsmål 1.

Spørgsmål 4:

Vil de »naboalarmsystemer«, som er indbygget i nogle af de almindelige telefonapparater fra Standard Electric Kirk (udviklet i samarbejde med JTAS), som følge af lovforslaget blive udelukket fra P & Ts og telefonselskabernes sortiment? (Der kan indkodes op til 3 telefonnumre, eksempelvis på naboer, således at telefonen kan anvendes som indbruds- og overfaldsalarm, idet den ved udløsende funktion sender et bestemt signal til de indkodede telefonnumre).

Svar:

Et af hovedformålene med lovforslaget om vagtvirksomhed er at nedbringe det meget store antal fejlalarmeringer af politiet og det heraf følgende betydelige ressourcospild.

Som den vigtigste regel i den forbindelse foreslås i § 9, 1. pkt., at alarminformationer fra overfalds- og indbrudsalarmeringsanlæg kun må videregives til politiet af personalet i en alarmcentral, der er godkendt hertil, og hvis tekniske udstyr m.v. giver mulighed for at konstatere, hvorvidt der er tale om en fejlalarmering. Formålet med denne bestemmelse er således at opnå, at en meget betydelig del af de alarminformationer, der indgår til den godkendte alarmcentral, ikke vil blive givet videre til politiet, men siet fra af alarm-